

Anonimizuota versija

Vertimas

C-530/19 – 1

Byla C-530/19

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2019 m. liepos 11 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Oberster Gerichtshof (Austrija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. birželio 17 d.

Atsakovė, kita apeliacinio proceso šalis ir kasatorė:

NM kaip bankroto administratorė nemokumo byloje dėl *NIKI Luftfahrt GmbH* turto

Ieškovė, apeliantė ir kita kasacinio proceso šalis:

ON

Oberster Gerichtshof (Aukščiausiasis Teismas) kaip kasacinis teismas <...> byloje, kurioje ieškovė yra ON, Gutaringas, <...> atsakovė – advokatė NM, Viena <...>, bankroto administratorė nemokumo byloje dėl *NIKI Luftfahrt GmbH* turto, dėl reikalavimų nemokumo byloje pripažinimo <...>, 18 916,51 EUR sumos su palūkanomis ir išlaidomis mokėjimo ir pripažinimo <...>, išnagrinėjęs <...> atsakovės kasacinį skundą dėl 2019 m. vasario 14 d. *Oberlandesgericht Wien* (Vienos aukštesnysis apygardos teismas), kaip apeliacinės instancijos, nutarties, <...> kuria buvo panaikintas 2018 m. lapkričio 21 d. *Landesgericht Korneuburg* (Kornoiburgo apygardos teismas) sprendimas <...> išnagrinėjęs ieškovės apeliacinį skundą, o byla grąžinta pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo ir sprendimui dėl esmės priimti, uždarame posėdyje priėmė šią (**orig. p. 2**)

nutartį:

I Pagal SESV 267 straipsnį pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

1. Ar oro vežėjui, kuris pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 (Oro transporto keleivių teisių reglamentas) 5 straipsnio 1 dalies b punktą privalo teikti pagalbą pagal šio reglamento 9 straipsnio 1 dalies b punktą, remiantis šiuo reglamentu taikoma atsakomybė už keleivio patirtą žalą dėl sužalojimo, kurį keleivis patyrė dėl oro vežėjo pasiūlyto viešbučio darbuotojų aplaidumo?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

Ar oro vežėjo prievolė pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 9 straipsnio 1 dalies b punktą apsiriboja tarpininkavimu dėl viešbučio keleiviui ir apgyvendinimo išlaidų apmokėjimu, ar ši oro vežėjo prievolė apima patį apgyvendinimą?

II. Sustabdyti bylos nagrinėjimą pagal *Gerichtsorganisationsgesetz* (Teismų sistemos įstatymas, toliau – GOG) 90a straipsnio 1 dalį, kol bus gautas prejudicinis sprendimas.

Motyvai

A. Faktinės aplinkybės

Advokatė atsakovė yra Austrijos oro vežėjo bankroto administratorė. Ši bendrovė turėjo vykdyti skrydį iš Maljorkos į Vieną, kuriuo pagal kelionės paslaugų paketo sutartį turėjo vykti Austrijoje gyvenanti ieškovė (**orig. p. 3**). Dėl skrydžio atšaukimo ieškovė buvo perregistruota į kitos dienos vakare vyksiantį skrydį. Dėl šios priežasties bendrovė pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 (Oro transporto keleivių teisių reglamentas) 5 straipsnio 1 dalies b punktą, siejamą su 9 straipsnio 1 dalies b punktu, turėjo pasiūlyti apgyvendinimą viešbutyje. Bendrovė įvykdė šią prievolę, apgyvendindama ieškovę vietiniame viešbutyje.

Ieškovė gali judėti tik naudodamasi neįgaliųjų vežimėliu. Kitą dieną ieškovė su sutuoktiniu, stūmusiu ją neįgaliųjų vežimėlyje, išėjo pasivaikščioti. Grįžtant į viešbutį neįgaliųjų vežimėlio priekiniai ratai užstrigo griovelyje skersai kelio. Ieškovė krito iš neįgaliųjų vežimėlio į priekį ir sunkiai susižalojo.

B. Šalių argumentai ir reikalavimai

Ieškovė reikalauja atlyginti žalą. Viena vertus, ieškovė prašo pripažinti nemokumo byloje užregistruotą, bet atsakovės bankroto administratorės minėtoje byloje užginčytą kompensacijos reikalavimą reikalavimu, kuris turi būti nukreiptas į nemokaus skolininko turta, kita vertus, ji prašo priteisti mokėjimą iš bankroto administratorės, jei reikalavimai apmokėti iš oro vežėjo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo būtų vykdomi kitaip. Ji nurodė, kad nelaimingas atsitikimas įvyko viešbučio teritorijoje, o viešbučio valdytojo

darbuotojai veikė aplaidžiai, nes nepašalino skersai kelio esančio griovelio ar kitaip neužtikrino saugumo.

Atsakovė tvirtina, kad oro vežėjo atsakomybė už viešbučio valdytojo darbuotojų aplaidumą nekyla nei iš Reglamento (EB) Nr. 261/2004, nei iš nacionalinės teisės. Priešingai, tokia atsakomybė nesuderinama su reglamentu todėl, kad (**orig. p. 4**) oro vežėjo prievolių aprėptis ribojama pasiūlymu apgyvendinti. Nacionaline teise grindžiama atsakomybė pernelyg išplėstų oro vežėjo atsakomybės ribas. Be to, viešbučio darbuotojai neveikė aplaidžiai; ieškovė turi įrodyti, kad griovelis skersai kelio buvo viešbučio teritorijoje ir kad nebuvo užtikrintas saugumas.

C. Ankstesnis procesas

Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškinį. Ieškovė negali grįžti reikalavimų Reglamentu (EB) Nr. 261/2004 todėl, kad oro vežėjas buvo įpareigotas tik pasiūlyti apgyvendinimą; iš šios prievolės nekyla atsakomybė už žalą, kilusią dėl galbūt aplaidžiai veikusių viešbučio darbuotojų. Pagal nacionalinę teisę taip pat nėra pagrindo tokiam reikalavimui todėl, kad ieškovės su oro vežėju nesiejo sutartiniai santykiai, o deliktinės atsakomybės atveju atsakomybė už pasitelktus asmenis yra ribota; šiuo klausimu ieškovė nepateikė tinkamų argumentų. Dėl tokios teisinės pozicijos pirmosios instancijos teismas nepriėmė konstatuojamojo sprendimo dėl klausimo, ar nelaimingas atsitikimas apskritai įvyko viešbučio teritorijoje ir ar viešbučio darbuotojai veikė aplaidžiai.

Apeliacinis teismas panaikino šį sprendimą ir grąžino bylą pirmosios instancijos teismui, kad šis, papildęs procesą, priimtų naują sprendimą.

Skrydį vykdančio oro vežėjas šiuo konkrečiu atveju privalėjo suteikti paslaugas pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 9 straipsnio 1 dalies b punktą. Jei oro vežėjas būtų neįvykdęs šios savo prievolės, jis privalėtų kompensuoti ieškovei dėl šios priežasties patirtas pagrįstas ir proporcingas sąnaudas. Tokio reikalavimo teisė (**orig. p. 5**) kyla kaip prievolės nevykdymo pasekmė iš nacionalinės teisės, taikomos kartu su reglamentu pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 12 straipsnį. Tas pats turėtų būti taikoma, kaip šiuo atveju teigiama, netinkamo vykdymo atveju, kai vykdytojas yra oro vežėjo įpareigotas viešbučio valdytojas (arba jo darbuotojai). Toks netinkamas vykdymas taip pat suteikia reikalavimo teisę pagal nacionalinę teisę, o oro vežėjas pagal Austrijos teisę atsako už viešbučio darbuotojų aplaidumą. Atsižvelgiant į tai, kad pirmosios instancijos teismas dėl kitokios teisinės nuomonės nepriėmė konstatuojamojo sprendimo dėl konkrečių nelaimingo atsitikimo aplinkybių, skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas, o pirmosios instancijos teismui turi būti nurodyta papildyti procesą.

Oberster Gerichtshof turi priimti sprendimą dėl atsakovės kasacinio skundo, kuriuo ji siekia, kad būtų paliktas galioti pirmosios instancijos teismo sprendimas atmesti ieškinį. Oro vežėjas įvykdė savo prievolę pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 9 straipsnį nemokamai pasiūlęs nakvynę. Dėl Reglamento (EB) Nr. 261/2004 12 straipsniu grindžiamo nacionalinės teisės taikymo oro vežėjui

negali būti galiausiai nustatytos platesnės apimties prievolės. Vis dėlto apeliacinio teismo nuomonė leistų daryti būtent tokią išvadą, nes oro vežėjas, siekdamas išvengti atsakomybės, turėtų patikrinti savo siūlomų viešbučių rezidencijas. Be to, remiantis išdėstytais motyvais, klaidingi ir apeliacinio teismo argumentai dėl Austrijos teisės.

D. Teisinis pagrindas:

1. Oro vežėjo prievolė teikti pagalbą kyla iš toliau nurodytų 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 261/2004, **(orig. p. 6)** nustatančio bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisyklės atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinančio Reglamentą (EEB) Nr. 295/91, nuostatų:

5 straipsnis. Skrydžių atšaukimas

1. Atšaukus skrydį: <...>

b) oro vežėjas atitinkamiems keleiviams teikia pagalbą <...> nukreipimo kitu maršrutu atveju, jei pagrįstai tikimasi, kad naujojo skrydžio išvykimo laikas bus ne anksčiau kaip kitą dieną po atšaukto skrydžio planuoto išvykimo, – 9 straipsnio 1 dalies b punkte ir 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytą pagalbą <...>

9 straipsnis. Teisė į rūpinimąsi

1. Kai daroma nuoroda į šį straipsnį, keleiviams nemokamai pasiūloma:

a) <...>

b) apgyvendinimas viešbutyje tais atvejais,

– kai būtina pasilikti vieną ar daugiau naktų, arba

– kai būtina pasilikti ilgiau nei buvo numatęs keleivis;

<...>

2. Reglamento (EB) Nr. 261/2004 12 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

12 straipsnis. Papildoma kompensacija

*1. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant keleivių teisės gauti papildomą kompensaciją. Pagal šį reglamentą gautos kompensacijos suma gali būti atimama iš tokios kompensacijos sumos. **(orig. p. 7)***

3. *Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch* (Austrijos civilinis kodeksas, toliau – ABGB) 1313a straipsnyje nustatyta:

Prievolę kitam turintis asmuo atsako už žalą, patirtą dėl savo teisėtai paskirto atstovo ar dėl asmenų, kuriuos pasitelkė vykdydamas prievolę, kaltės kaip už savo paties padarytą žalą.

E. Prejudicinių klausimų motyvai

1. Dėl pirmojo klausimo

1.1. Iš Reglamento (EB) Nr. 261/2004 teksto visų pirma kyla tik oro vežėjo prievolė 5 straipsnio 1 dalies b punkto antroje alternatyvoje numatytu atveju nemokamai pasiūlyti apgyvendinimą viešbutyje. Tiesa, ESTT yra nusprendęs, kad dėl šios prievolės nevykdymo kyla keleivio teisė į kompensaciją, kuri negali būti laikoma „papildoma kompensacija [žalos atlyginimu]“, kaip tai suprantama pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 12 straipsnį (ESTT sprendimo *Sousa Rodriguez*, C-83/10, 43 ir paskesni punktai). Gali būti atlyginta tik tokia suma, kuri, atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, yra būtina, tinkama ir protinga siekiant ištaisyti oro transporto vežėjo nevykdytą pareigą pasirūpinti keleiviu (ESTT sprendimo *McDonagh*, C-12/11, 51 punktas).

1.2. Kolegijos nuomone, iš ESTT argumentų aiškiai matyti, kad tokia teisė turi būti tiesiogiai grindžiama reglamentu. Taigi, nereikia remtis nacionalinėje teisėje numatytais teisių pareikšti reikalavimus pagrindais (tai taip pat atitinka vyraujančią nuomonę naujesnėje teisės doktrinoje vokiečių kalba <...> (**orig. p. 8**) <...>).

1.3. Jei pareigos pasirūpinti nevykdymas tiesiogiai remiantis reglamentu lemia keleivio teisę į žalos atlyginimą, neatmetama galimybė taip pat vertinti netinkamą vykdymą. Taigi galima manyti, kad oro vežėjas, privalantis pasiūlyti apgyvendinimą viešbutyje, tiesiogiai remiantis reglamentu turi atsakyti už netinkamas viešbučio paslaugas, kurias suteikti jis pats pavedė.

1.4. Tiesa, tokiam požiūriui prieštarauja tai, kad žalos atlyginimas dėl neįvykdymo (žr. 1.1 punktą) laikytinas lygiaverčiu nesuteiktai paslaugai. Taigi, tikėtina tiesiogiai reglamentu grindžiama antrinė reikalavimo teisė, taip pat todėl, kad priešingu atveju pirmojo reikalavimo neįvykdymas pagal Sąjungos teisę liktų nebaudžiamas. Netinkamo vykdymo atveju svarbu, kad būtų atlyginta žala, viršijanti apgyvendinimo sąnaudas, todėl pagal bendrą reglamento sistemą ji patenka į 12 straipsnio taikymo sritį. Taigi, atitinkami reikalavimai turėtų būti vertinami pagal taikytiną nacionalinę teisę, išskyrus atvejus, kai taikomos tarptautinės konvencijos. (**orig. p. 9**)

1.5. Neatmetama galimybė, kad Europos Teisingumo Teismas – pavyzdžiui, siekdamas sukurti vienodas sąlygas visiems Sąjungoje veiklą vykdančioms oro vežėjams (Reglamento (EB) Nr. 261/2004 4 konstatuojamoji dalis) – netinkamą vykdymą prilygins neįvykdymui ir šiuo atveju darys prielaidą, kad teisė į žalos

atlyginimą yra tiesiogiai grindžiama reglamentu. Šį klausimą siekiama išsiaiškinti prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateiktu pirmuoju klausimu.

2. Dėl antrojo klausimo

2.1. Tuo atveju, jei (tariamai) netinkami viešbučio darbuotojų veiksmai nelemia tiesiogiai reglamentu grindžiamos reikalavimo teisės, reikia įvertinti, ar esama teisės į žalos atlyginimą, kaip jis suprantamas pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 12 straipsnį. Šį klausimą reikia nagrinėti atsižvelgiant į taikytinas tarptautines konvencijas, jei tokių yra, kitais atvejais – pagal taikytiną nacionalinę teisę.

2.2. Šiuo konkrečiu atveju neginčijama, kad žala buvo padaryta ne pagal Monrealio konvencijos 17 straipsnio 1 dalį taikomos apsaugos laikotarpiu, todėl reikalavimas atlyginti žalą bet kuriuo atveju negali būti grindžiamas šia nuostata. Nagrinėjamu atveju taip pat nėra dėl vėlavimo atsiradusios žalos, kaip ji suprantama pagal šios konvencijos 19 straipsnį, todėl, kad ieškovė reiškia reikalavimus oro vežėjui ne dėl skrydžio vėlavimo, o dėl netinkamo pagalbos pagal Reglamentą (EB) Nr. 261/2004 suteikimo. Šie įsipareigojimai nepatenka į konvencijos taikymo sritį (ESTT sprendimo *IATA, C-344/04*, 44 ir paskesni punktai dėl pagalbos teikimo pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 6 straipsnį). Tas pats turėtų būti taikoma ir reikalavimų dėl tokių įsipareigojimų nevykdymo ar netinkamo vykdymo atveju. **(orig. p. 10)**

2.3. Dėl šios priežasties tuo atveju, jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ieškovės reikalavimo teisė galėtų kilti tik iš taikytinos nacionalinės teisės. Atsižvelgiant į aplinkybę, kad dėl Ispanijoje atsiradusios žalos tai yra tarptautinį elementą turinti situacija, minėta teisė turi būti nustatoma vadovaujantis tarptautinės privatinės teisės taisyklėmis. Šiuo konkrečiu atveju nebūtina vertinti, ar ieškovės reikalavimas turi būti laikomas sutartiniu, ar deliktiniu. Visos svarstytinės kolizijos taisyklės nukreipia į Austrijos teisę: pripažinus reikalavimus sutartiniais (tiesiogiai iš reglamento kylantys reikalavimai, ESTT sprendimas *flightright GmbH ir kt., C-274/16, C-447/16 ir C-448/16*), šios teisės taikymas kiltų iš reglamento „Roma I“ 5 straipsnio 2 dalies (ieškovės nuolatinė gyvenamoji vieta ir paskirties vieta, į kurią vežama ieškovė, yra Austrijoje), pripažinus reikalavimus deliktiniais – iš reglamento „Roma II“ 4 straipsnio 2 dalies, siejamos su 23 straipsnio 1 dalimi (ieškovės nuolatinė gyvenamoji vieta ir oro vežėjo buvimo vieta yra Austrijoje). Be to, remiantis aplinkybe, kad abi šalys pateikė argumentus dėl Austrijos teisės aktų nuostatų, būtų galima daryti išvadą dėl numanomo šios teisės pasirinkimo pagal reglamento „Roma I“ 3 straipsnio 1 dalį, siejamą su 5 straipsnio 2 dalimi, arba pagal reglamento „Roma II“ 14 straipsnio 2 dalį <...>.

2.4. Oro vežėjo atsakomybė pagal Austrijos teisės aktus reiškia, kad gali būti pripažinta vežėjo atsakomybė už viešbučio darbuotojų aplaidumą. Atsakomybė galėtų būti grindžiama ABGB 1313a straipsniu, pagal kurį prievolę kitam turintis

asmuo atsako už žalą, patirtą dėl asmenų, kuriuos pasitelkė vykdydamas prievolę, kaltės. Tiesa, ši nuostata visų pirma taikoma pažeidus sutartinius įsipareigojimus; vis dėlto pagal suformuotą jurisprudenciją (**orig. p. 11**) ji taip pat taikytina tuo atveju, kai pažeidžiamos prievolės, kylančios iš įstatymais nustatytų ypatingų santykių nesant sutarties <...>. Toks ypatingas santykis šiuo atveju grindžiamas prievole teikti pagalbą pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 5 straipsnio 1 dalies b punktą, siejamą su 9 straipsnio 1 dalies b punktu.

2.5. Vis dėlto skolininko atsakomybė už tam tikro asmens veiksmus pripažįstama tik tuo atveju, kai tas asmuo veikia vykdydamas skolininkui tenkančias prievoles <...>. Taigi, svarbu nustatyti, kokią prievolę konkrečiu atveju turėjo oro vežėjas. Atsižvelgiant į tai, kad ši prievolė kyla iš Reglamento (EB) Nr. 261/2004 5 straipsnio 1 dalies b punkto, siejamo su 9 straipsnio 1 dalies b punktu, minėtas klausimas yra susijęs su Sąjungos teise. Kolegijos nuomone, galimi du aiškinimai:

a) Viena vertus, oro vežėjas galėtų būti įpareigotas tik organizuoti apgyvendinimą, t. y. tarpininkauti surandant viešbutį ir padengti jo išlaidas. Tokiu atveju kita viešbučio valdytojo sutarties šalis būtų pats keleivis, tiesa, sudarant sutartį atstovaujamas oro vežėjo. Nurodytu atveju oro vežėjas atsakytų tik už kaltę, susijusią su viešbučio pasirinkimu; reikalavimą atlyginti žalą dėl viešbučio darbuotojų aplaidumo keleivis turėtų pareikšti viešbučio valdytojui. Šiuo konkrečiu atveju kaltės dėl pasirinkimo neįžvelgiama – taip pat atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 261/2004 9 straipsnio 3 dalį (skirti daug dėmesio riboto judrumo asmenų poreikiams patenkinti). Taigi, ieškinys turėtų būti atmestas. (**orig. p. 12**)

b) Kita vertus, gali būti manoma, kad oro vežėjas yra atsakingas už patį apgyvendinimą. Tam tikromis aplinkybėmis galėtų būti apgyvendinama paties oro vežėjo viešbutyje, kitais atvejais – oro vežėjui šiuo tikslu sudarius sutartis su trečiaisiais viešbučių valdytojais. Tokiu atveju oro vežėjas savo prievolėms vykdyti pasitelktų viešbučio valdytoją. Pagal Austrijos teisę tai lemtų atsakomybę už viešbučio darbuotojų aplaidumą, o oro vežėjas, esant viešbučiui priskirtinam objektyviam trūkumui, turėtų įrodyti kaltės nebuvimą <...>. Pagal suformuotą jurisprudenciją atskira bendrovė ir jos darbuotojai taip pat gali būti asmenimis, kuriuos pasitelkia kitas asmuo savo paties prievolėms vykdyti ir dėl šios priežasties privalo atsakyti už savo pasitelktų asmenų kaltę <...>. Tokia atsakomybė tektų nepaisant aplinkybės, kad oro vežėjas neturi galimybių duoti konkrečių nurodymų viešbučio darbuotojams ar kontroliuoti jų veiksmų <...>.

2.6. *Oberster Gerichtshof* nuomone, toks aiškinimas, kad oro vežėjas yra atsakingas už patį apgyvendinimą, taip pat galimas.

Tiesa, pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 9 straipsnio 1 dalies b punkto tekstą reikalaujama tik „pasiūlyti“ apgyvendinimą viešbutyje, o tai galėtų reikšti vien prievolę tarpininkauti surandant viešbutį ir padengiant jo išlaidas. Vis dėlto reglamentu, kaip nurodyta jo 1 konstatuojamojoje dalyje, siekiama užtikrinti aukštą keleivių apsaugos lygį. Toks apsaugos lygis nebūtų užtikrintas

(orig. p. 13), jei oro vežėjui iš tikrųjų tektų tik šios ribotos prievolės. Tokiu atveju keleivis taptų viešbučio valdytojo sutarties šalimi ir reikalavimus atlyginti žalą dėl netinkamo prievolių vykdymo turėtų reikšti viešbučio valdytojui. Šiuo tikslu keleivis galėtų kreiptis į savo nuolatinės gyvenamosios vietos teismą tik tuo atveju, jei būtų tenkinamos reglamento „Briuselis Ia“ 17 straipsnio sąlygos (viešbučio valdytojo veikla susieta su vartotojo šalimi); priešingu atveju keleivis pagal reglamento „Briuselis Ia“ 4 straipsnį turėtų pareikšti ieškinį viešbučio valdytojo šalyje. Ieškiniai skrydį vykdančiam oro vežėjui paprastai reiškiami atvykimo vietos valstybės teisme (ESTT sprendimas *Rehder*, C-204/08, galiausiai – Sprendimas *flightright GmbH ir kt.*, C-274/16, C-447/16 ir C-448/16), todėl daug lengviau pateikti reikalavimus. Oro vežėjui, priešingai, netektų neproporcingai didelė našta dėl pareigos atlyginti žalą todėl, kad kilus atsakomybei oro vežėjas vienaip ar kitaip patirtų negalutinius nuostolius – pagal savo sutartį su viešbučio valdytoju jis galėtų pareikšti atgręžtinį reikalavimą. Atsižvelgiant į tai, jog keleivis privalėjo apsistoti oro vežėjo pasiūlytame viešbutyje tik dėl (bent jau objektyvaus) trūkumo, susijusio su oro vežėjo sritimi, pagrįsta manyti, kad ieškinio užsienio valstybėje ir atgręžtinio reikalavimo sumos atgavimo rizika turėtų tekti bendrovei, o ne keleiviui.

2.7. Taigi, atsakomybė pagal Austrijos teisę priklauso nuo atsakymo į prejudicinį klausimą dėl Sąjungos teisės, susijusį su oro vežėjo prievolių pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 5 straipsnio 1 dalies b punktą, siejamą su 9 straipsnio 1 dalies b punktu, apimtimi. Tai siekiama išsiaiškinti antruoju klausimu.

C. Dėl proceso (orig. p. 14)

1. Nei dėl pirmojo, nei dėl antrojo klausimo nėra suformuota Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijos, šie klausimai nėra *acte clair*. Todėl *Oberster Gerichtshof*, kaip paskutinės instancijos teismas, privalo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą.

2. Ieškovės kasacinio skundo nagrinėjimas turi būti sustabdomas, kol Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priims sprendimą.

<...>